

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

22. června 2016*

„Kasační opravný prostředek — Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Článek 10a —
Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Přejícná pravidla pro
harmonizované přidělování bezplatných povolenek na emise skleníkových plynů od roku 2013 —
Rozhodnutí 2011/278/EU — Vnitrostátní prováděcí opatření přeložená Spolkovou republikou
Německo — Zamítnutí zápisu určitých zařízení na seznam zařízení, kterým jsou přidělovány bezplatné
povolenky na emise — Ustanovení týkající se případů ‚nepřiměřené zátěže‘ — Prováděcí
pravomoc Komise“

Ve věci C-540/14 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora
Evropské unie, podaný dne 26. listopadu 2014,

DK Recycling und Roheisen GmbH, se sídlem v Duisbourgu (Německo), zastoupená
S. Altenschmidtem a P.-A. Schütterem, Rechtsanwälte,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

další účastnice řízení:

Evropská komise, zastoupená E. Whitem a C. Hermesem jakož i K. Herrmann, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předseda senátu, A. Arabadžev, J.-C. Bonichot (zpravodaj), S. Rodin
a E. Regan, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. března 2016,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se společnost DK Recycling und Roheisen GmbH (dále jen „DK Recycling“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 26. září 2014, DK Recycling und Roheisen v. Komise (T-630/13, EU:T:2014:833, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál pouze částečně vyhověl jejím návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení rozhodnutí Komise 2013/448/EU ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. 2013, L 240, s. 27), jelikož v jeho čl. 1 odst. 1, ve spojení s přílohou I, bodem A, uvedené rozhodnutí odmítá na seznam uvedený v čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. 2003, L 275, s. 32), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009 (Úř. věst. 2009, L 140, s. 63) (dále jen „směrnice 2003/87“), zapsat zařízení s identifikačními kódy DE0000000000001320 a DE-new-14220-0045, jakož i celková prozatímní roční množství povolenek na emise skleníkových plynů přidělených bezplatně navrhovaná Spolkovou republikou Německo pro uvedená zařízení (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Unijní právo

- 2 Podle bodu 5 odůvodnění směrnice 2003/87 je jejím cílem přispět k efektivnějšímu plnění závazků Unie a jejích členských států „prostřednictvím účinného evropského trhu s povolenkami na emise skleníkových plynů při současném co možná nejmenším snížení hospodářského rozvoje a zaměstnanosti“.
- 3 Bod 7 odůvodnění uvedené směrnice uvádí:
„Předpisy Společenství týkající se přidělování povolenek členskými státy jsou nezbytné k zachování integrity vnitřního trhu a k zamezení narušení hospodářské soutěže.“
- 4 Body 8, 15, 23, 44 a 45 odůvodnění směrnice 2009/29 zní takto:
„(8) Zatímco zkušenost získaná během prvního obchodovacího období ukazuje, že potenciál systému Společenství a dokončení národních alokačních plánů pro druhé obchodovací období povede k zásadnímu snížení emisí do roku 2012, přezkum provedený v roce 2007 potvrdil, že harmonizovanější systém pro obchodování je nezbytný, aby se lépe využily přednosti obchodování s emisemi, předešlo narušení vnitřního trhu a ulehčilo propojení systémů obchodování s emisemi. [...]
(15) Dodatečné úsilí, jež má hospodářství Společenství vynaložit, vyžaduje kromě jiného, aby fungoval přepracovaný systém Společenství s nejvyšším možným stupněm hospodářské výkonnosti a na základě plně harmonizovaných podmínek přidělování v rámci Společenství. Základním způsobem přidělování by proto mělo být dražení, neboť je nejjednodušším a podle všeobecného mínění hospodářsky nejúčinnějším systémem. Tím by se měly odstranit rovněž neočekávané zisky a noví účastníci na trhu a hospodářství s nadprůměrně vysokým růstem by měli mít stejné podmínky hospodářské soutěže jako stávající zařízení.
(23) Aby se co nejvíce omezilo narušení hospodářské soutěže ve Společenství, mělo by být přechodně povoleno přidělování bezplatných povolenek zařízením na základě harmonizovaných pravidel Společenství („předem stanovené referenční hodnoty“). Tato pravidla by měla vycházet z technik

s největší účinností týkající se skleníkových plynů a energie, nejúčinnějších náhražek a alternativních výrobních procesů, používání biomasy, energie z obnovitelných zdrojů, jakož i zachytávání a ukládání CO₂. Neměla by vytvářet žádnou pobídku ke zvýšení emisí a měla by zajistit, aby byl stále větší podíl dotyčných povolenek dražen. V zájmu řádného fungování trhu musí být přiděly určeny před začátkem obchodovacího období. [...]

[...]

(44) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi [(Úř. věst. 1999, L 184, s. 23)].

(45) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí opatření k harmonizaci pravidel týkajících se [...] přechodného přidělování povolenek v celém Společenství [...]. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky směrnice 2003/87/ES, včetně jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí [1999/468].“

5 Článek 10 odst. 1 směrnice 2003/87, který se týká „[d]ražení povolenek“, stanoví:

„Všechny povolenky, které nejsou přiděleny bezplatně v souladu s články 10a a 10c, členské státy od roku 2013 draží. [...]“

6 Článek 10a směrnice 2003/87, nadepsaný „Přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek platná v celém Společenství“, zní takto:

„1. Do 31. prosince 2010 přijme Komise prováděcí opatření k [plně] harmonizovanému přidělování povolenek uvedená v odstavcích 4, 5, 7 a 12, včetně veškerých opatření nutných pro harmonizované uplatňování odstavce 19.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Opatření uvedená v prvním pododstavci v možném rozsahu určí předem stanovené referenční hodnoty pro celé Společenství, aby se přidělování uskutečňovalo způsobem, který motivuje ke snižování emisí skleníkových plynů a k energeticky účinným technikám [...].

Aby se při výrobním procesu v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo maximálního snížení emisí skleníkových plynů a maximální energetické účinnosti, vychází se při výpočtu referenční hodnoty v každém odvětví a pododvětví v zásadě z produktů, a nikoli ze vstupů.

[...]

2. Při stanovení zásad pro určování předem stanovených referenčních hodnot v jednotlivých odvětvích nebo pododvětvích je výchozím bodem průměrný výkon, kterého v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo 10 % nejúčinnějších zařízení Společenství v letech 2007 a 2008. Komise konzultuje příslušné zúčastněné subjekty, včetně dotčených odvětví a pododvětví.

[...]“

7 Článek 11 směrnice 2003/87, nadepsaný „Vnitrostátní prováděcí opatření“, stanoví:

„Každý členský stát do 30. září 2011 zveřejní a předloží Komisi seznam zařízení na svém území, na která se vztahuje tato směrnice, a každé přidělení bezplatných povolenek každému zařízení na svém území vypočítané podle pravidel uvedených v čl. 10a odst. 1 a v článku 10c.

2. Příslušné orgány každoročně do 28. února určí množství povolenek, které se mají v daném roce přidělit, vypočítané podle článků 10, 10a a 10c.

3. Členské státy nesmějí vydávat bezplatné povolenky podle odstavce 2 zařízením, jejichž zápis na seznam uvedený v odstavci 1 Komise zamítla.“

8 Rozhodnutím 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. 2011, L 130, s. 1), Komise stanovila harmonizované základy, na kterých členské státy musí každý rok vypočítávat počet bezplatných povolenek přidělených jednotlivým zařízením na jejich území.

9 Body 4 a 12 odůvodnění rozhodnutí 2011/278 stanoví:

„(4) Komise v možném rozsahu stanovila referenční úrovně pro produkty, jakož i meziprodukty obchodované mezi zařízeními, které jsou výsledkem činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES. V zásadě by měla být stanovena referenční úroveň pro každý jednotlivý produkt. [...]

[...]

(12) V případě, že stanovení referenční úrovně produktu nebylo možné, avšak vyskytly se skleníkové plyny způsobitelné pro přidělení bezplatných povolenek na emise, tyto povolenky by měly být přiděleny na základě generických nouzových přístupů. Byla vytvořena hierarchie tří nouzových přístupů s cílem dosáhnout maximálního snížení emisí skleníkových plynů a maximální energetické účinnosti alespoň pro některé části dotčených výrobních procesů. Referenční úroveň tepla (heat benchmark) je použitelná na procesy při spotřebě tepla, během kterých je použito měřitelné teplotné médium. Referenční úroveň paliva (fuel benchmark) je použitelná v případě, že se spotřebovává neměřitelné teplo. Hodnoty referenčních úrovní tepla a paliva byly stanoveny na základě zásad transparentnosti a jednoduchosti za použití referenční účinnosti široce dostupného paliva, které lze považovat za druhé nejlepší z hlediska emisí skleníkových plynů při zohlednění energeticky účinných technik. Pokud jde o emise z procesů, povolenky na emise by měly být přiděleny na základě historických emisí. V zájmu toho, aby přidělování bezplatných povolenek na tyto emise představovalo dostatečný impuls pro snížení emisí skleníkových plynů, a aby se zabránilo rozdílnému zacházení s emisemi z procesů, které se přidělují na základě historických emisí, a emisemi v rámci systémových hranic referenční úrovně produktu, měla by být pro stanovení počtu bezplatných povolenek na emise vynásobena historická úroveň činnosti každého zařízení koeficientem, který se rovná 0,9700.“

Německé právo

10 V Německu byly směrnice 2003/87 a rozhodnutí 2011/278 provedeny zejména Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz (zákon o obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, dále jen „TEHG“) ze dne 21. července 2011.

11 Ustanovení § 9 odst. 5 TEHG stanoví:

„Pokud má přidělení povolenek na základě § 10 za následek nepřiměřenou zátěž pro provozovatele zařízení a pro přidružený podnik, který musí z důvodů vyplývajících z obchodního práva a práva obchodních společností ručit vlastním kapitálem za hospodářská rizika uvedeného provozovatele, příslušný orgán přidělí na žádost provozovatele další povolenky v rozsahu nezbytném pro spravedlivé vyrovnání, ledaže Evropská komise toto přidělení zamítne na základě čl. 11 odst. 3 směrnice [2003/87].“

Skutečnosti předcházející sporu

- 12 Ke dni vydání sporného rozhodnutí společnost DK Recycling provozovala na německém území zařízení na recyklaci odpadu vznikajícího v ocelářském průmyslu obsahujícího železo a zinek, jakož i elektrárnu, přičemž obě zařízení podléhala systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů zavedenému směrnicí 2003/87.
- 13 Na základě čl. 9 odst. 5 TEHG uvedená společnost dosáhla u německých orgánů zapsání uvedených zařízení na seznam podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87.
- 14 Sporným rozhodnutím Komise tento zápis odmítla a tím odmítla i přidělení odpovídajících bezplatných povolenek.
- 15 Uvedené odmítnutí bylo odůvodněno následujícími důvody.
- 16 Zprvce rozhodnutí 2011/278 nestanovilo přidělení povolenek, které zamýšlela provést Spolková republika Německo na základě § 9 odst. 5 TEHG.
- 17 Zadruhé Spolková republika Německo neprokázala, že přidělení povolenek na základě pravidel stanovených v rozhodnutí 2011/278 bylo zjevně nepřiměřené s ohledem na cíl úplné harmonizace přidělování dotčeného uvedeným rozhodnutím.
- 18 Zatřetí přidělení většího množství bezplatných povolenek některým zařízením by mohlo narušit hospodářskou soutěž, nebo by mohlo vzniknout nebezpečí takového narušení, a vzhledem k tomu, že obchodování s povolenkami má ve všech odvětvích zahrnutých do směrnice 2003/87/ES celounijní charakter, důsledky by měly přeshraniční dosah.

Žaloba k Tribunálu a napadený rozsudek

- 19 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. listopadu 2013 se společnost DK Recycling domáhala zrušení sporného rozhodnutí.
- 20 Na podporu žaloby společnost DK Recycling vnesla čtyři žalobní důvody vycházející zprvce z porušení rozhodnutí 2011/278, zadruhé z porušení základních práv a zásady proporcionality, zatřetí z porušení povinnosti odůvodnění a začtvrté z porušení práva být vyslechnut. Tribunál zamítl námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí a napadeným rozsudkem zamítl první, druhý a čtvrtý žalobní důvod, ale třetímu žalobnímu důvodu vyhověl.
- 21 Tribunál měl za to, že sporné rozhodnutí musí být zrušeno, ale pouze v rozsahu, v němž odmítá přidělení bezplatných povolenek navrhované Spolkovou republikou Německo pro dílčí zařízení s emisemi z procesu výroby zinku ve vysoké peci a souvisejících procesů.

- 22 Tribunál naopak zamítl ostatní návrhová žádání společnosti DK Recycling týkající se nezohlednění případů „nepřiměřené zátěže“ při přidělování bezplatných povolenek.
- 23 Tribunál v tomto ohledu zejména rozhodl, po přezkumu proporcionality rozhodnutí 2011/278, že uvedené rozhodnutí neporušuje základní práva společnosti DK Recycling, ani zásadu proporcionality, když neumožňuje přidělit bezplatné povolenky v případech „nepřiměřené zátěže“.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 24 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítá ostatní návrhová žádání;
  - rozhodl ve věci samé a zrušil sporné rozhodnutí v plném rozsahu;
  - podpůrně, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Tribunálu;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 25 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu;
  - uložil společnosti DK Recycling náhradu nákladů řízení.

K návrhu na zahájení ústní části řízení

- 26 Dopisem došlým kanceláři Soudního dvora dne 23. března 2016 požádala společnost DK Recycling Soudní dvůr, aby podle článku 83 jednacího řádu Soudního dvora nařídil znovuotevření ústní části řízení. Na podporu této žádosti poslední uvedená uplatňuje potřebu zaujmout postoj ke stanovisku přednesenému generálním advokátem a zejména k jeho zjištění, že důvody kasačního opravného prostředku jsou irelevantní.
- 27 Je třeba připomenout, že statut Soudního dvora Evropské unie ani jeho jednací řád nedávají účastníkům řízení možnost podat vyjádření v reakci na stanovisko přednesené generálním advokátem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. září 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, bod 30 a citovaná judikatura)
- 28 Podle článku 83 svého jednacího řádu může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídít zahájení nebo znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora.
- 29 Takový případ v projednávané věci nenastal. Soudní dvůr má totiž po vyslechnutí generálního advokáta za to, že má všechny nezbytné informace pro vydání rozhodnutí a že věc nemusí být zkoumána ve světle nové skutečnosti, která by mohla mít rozhodující vliv na jeho rozhodnutí, nebo argumentu, který nebyl před ním projednán.
- 30 S ohledem na výše uvedené úvahy má Soudní dvůr za to, že není třeba nařídít znovuzahájení ústní části řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

Úvodní poznámky

- 31 I když výslovně nenavrhuje nahrazení odůvodnění napadeného rozsudku, Komise tvrdí, že ačkoli lze zamítnout jednotlivě každý důvod kasačního opravného prostředku, musí být uvedený prostředek zamítnut z jednoho důvodu, který je podle ní „zásadnější“.
- 32 V tomto ohledu uvádí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 50 napadeného rozsudku rozhodl, že směrnice 2003/87 jí umožňovala stanovit v rozhodnutí 2011/278 přidělení bezplatných povolenek v případě, kdy uplatnění harmonizovaných postupů podle uvedeného rozhodnutí znamená pro provozovatele zařízení „nepřiměřenou zátěž“.
- 33 Vzhledem k tomu, že Komise nenavrhuje – ani nemůže navrhopvat – zrušení napadeného rozsudku, je třeba mít za to, že její argumentace směřuje k tomu, aby Soudní dvůr nahradil odůvodnění.
- 34 Jak totiž tvrdí Komise, pokud se prokáže její tvrzení, že směrnice 2003/87 jí neumožňuje přidělit další bezplatné povolenky v případě „nepřiměřené zátěže“, budou všechny důvody vznesené společností DK Recycling v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku irelevantní.
- 35 Je tedy třeba uvedenou argumentaci Komise přezkoumat před přezkumem důvodů kasačního opravného prostředku.

K návrhu nahradit odůvodnění

Argumentace účastníků řízení

- 36 Komise tvrdí, že čl. 10a odst. 1 první a druhý pododstavec směrnice 2003/87 jí nesvěřují pravomoc zavést v rozhodnutí 2011/278 ustanovení umožňující přidělení bezplatných povolenek podnikům s „nepřiměřenou zátěží“. V tomto ohledu Komise napadá výklad, který Tribunálu učinil v bodě 50 napadeného rozsudku, podle kterého nelze bez dalšího vyloučit, že uvedené rozhodnutí porušilo základní práva a zásadu proporcionality, neboť posuzovací pravomoc Komise na základě směrnice 2003/87 jí umožňuje stanovit přidělení bezplatných povolenek v případě „nepřiměřené zátěže“.
- 37 Komise má naopak za to, že čl. 10a odst. 1 směrnice 2003/87 jí neumožňuje odchýlit se od zásady, podle které musí být v oblasti přidělování bezplatných povolenek přijata prováděcí opatření plně harmonizovaná na úrovni Unie, neboť cílem zákonodárce – jak naznačují ostatní ustanovení uvedené směrnice, jakož i bod 23 odůvodnění směrnice 2009/29 – je co nejvíce omezit narušení hospodářské soutěže v Unii a zabránit podněcování k nárůstu emisí. Přitom pravidla umožňující přidělit další povolenky pro zařízení, které je z pohledu výroby ve všech ohledech srovnatelné s jiným zařízením, které se liší pouze tím, že mu provádění systému obchodování s povolenkami způsobuje „nepřiměřenou zátěž“ kvůli nedostatku finanční kapacity, by byla v rozporu s uvedenými cíli a nemohla by být tedy považována za plně harmonizovaná opatření na úrovni Společenství.
- 38 Mimoto požadavek na plnou harmonizaci pravidel na úrovni Společenství patří mezi podstatné prvky směrnice 2003/87, které Komise podle čl. 10a odst. 1 druhého pododstavce uvedené směrnice nemůže změnit.
- 39 Konečně má Komise za to, že výraz „v možném rozsahu“ použitý v čl. 10a odst. 1 třetím pododstavci směrnice 2003/87 jí nesvěřuje žádný manévrovací prostor pro regulační přístup, který má zaujmout v jednotlivých odvětvích nebo dílčích odvětvích, a už vůbec ne vůči konkrétnímu podniku.

- 40 Společnost DK Recycling v replice zpochybňuje argumentaci Komise a uvádí, že pokud se Soudní dvůr rozhodne ji přijmout, způsobí tím neslučitelnost směrnice 2003/87 s Listinou základních práv Evropské unie.
- 41 Komise má v duplice za to, že s ohledem na soulad směrnice 2003/87 se základními právy a se zásadou proporcionality je uvedená námitka protiprávnosti nepřijatelná, a podpůrně neopodstatněná.

Závěry Soudního dvora

– K přípustnosti návrhu nahradit odůvodnění

- 42 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je předpokladem přípustnosti návrhu na nahrazení odůvodnění existence právního zájmu na jeho podání v tom smyslu, že tento návrh musí být způsobilý přinést v důsledku prospěch účastníku řízení, který jej podal. Tak tomu může být, pokud návrh na nahrazení odůvodnění představuje obranu proti důvodu vznesenému žalobkyní (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. října 2009, GlaxoSmithKline Services a další v. Komise a další, C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/06 P, EU:C:2009:610, bod 23; ze dne 21. prosince 2011, Iride v. Komise, C-329/09 P, EU:C:2011:859, body 48 až 51, jakož i ze dne 11. července 2013, Ziegler v. Komise, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 42).
- 43 V projednávaném případě návrh nahradit odůvodnění směřuje k tomu, aby Soudní dvůr konstatoval, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že čl. 10a odst. 1 směrnice 2003/87 umožňuje Komisi, aby do rozhodnutí 2011/278 zavedla ustanovení týkající se případů „nepřiměřené zátěže“. Přitom pokud by Soudní dvůr takovému návrhu vyhověl, staly by se důvody, kterými společnost DK Recycling vytýká Komisi nepřijetí takového ustanovení a Tribunálu, že kvůli tomu uvedené rozhodnutí nezrušil, irelevantními.
- 44 Z toho plyne, že návrh nahradit odůvodnění, který může mít dopad na více argumentů vznesených v kasačním opravném prostředku, je přípustný.

– K opodstatněnosti návrhu nahradit odůvodnění

- 45 Je třeba určit, zda Tribunál mohl, aniž by se dopustil nesprávného právního posouzení, rozhodnout, že Komise má pravomoc zavést do rozhodnutí 2011/278 ustanovení umožňující přidělení dalších povolenek určitým podnikům, kterým přidělování povolenek podle odvětvových pravidel stanovených uvedeným rozhodnutím přináší „nepřiměřenou zátěž“.
- 46 V tomto ohledu je třeba připomenout, že bod 45 odůvodnění směrnice 2009/29 uvádí, že je třeba „zmocnit Komisi k přijetí opatření k harmonizaci pravidel týkajících se [...] přechodného přidělování povolenek v celém Společenství“. Článek 10a odst. 1 druhý pododstavec směrnice 2003/87 uvádí, že uvedená prováděcí opatření „mají za účel změnit jiné než podstatné prvky“ uvedené směrnice.
- 47 Je třeba konstatovat, že Soudní dvůr již rozhodl, že předmětem přenesení pravomoci nemohou být ustanovení, jejichž přijetí vyžaduje uskutečnění politických rozhodnutí, za které je odpovědný unijní zákonodárce, a že z toho vyplývá, že prováděcí opatření přijatá Komisí nemohou změnit podstatné prvky základní právní úpravy ani ji doplnit o nové podstatné prvky (rozsudek ze dne 5. září 2012, Parlament v. Rada, C-355/10, EU:C:2012:516, body 65 a 66).
- 48 Určení prvků určité upravované oblasti, které je třeba kvalifikovat jako podstatné, musí vycházet z objektivních skutečností, které mohou být předmětem soudního přezkumu, a vyžaduje, aby byly zohledněny charakteristiky a zvláštnosti dané oblasti (rozsudek ze dne 10. září 2015, Parlament v. Rada, C-363/14, EU:C:2015:579, bod 47).

- 49 Pokud jde o prvky směrnice 2003/87, které je třeba považovat za podstatné ve smyslu ustanovení a judikatury citovaných v bodech 46 až 48 tohoto rozsudku, je třeba zdůraznit, že ačkoli hlavním cílem uvedené směrnice je snížit podstatným způsobem emise skleníkových plynů, tohoto cíle musí být dosaženo za současného respektování řady dílčích cílů. Jak uvádí body 5 a 7 odůvodnění uvedené směrnice, uvedenými dílčími cíli jsou zejména zachování hospodářského rozvoje a zaměstnanosti, jakož i zachování integrity vnitřního trhu a zamezení narušení hospodářské soutěže (rozsudky ze dne 29. března 2012, Komise v. Polsko, C-504/09 P, EU:C:2012:178, bod 77, a Komise v. Estonsko, C-505/09 P, EU:C:2012:179, bod 79, jakož i ze dne 17. října 2013, Iberdrola a další, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 a C-640/11, EU:C:2013:660, bod 43).
- 50 Zdůraznění dílčího cíle týkajícího se zachování podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu nejen v bodech 5 a 7 odůvodnění směrnice 2003/87, ale také v bodech 8 a 15 odůvodnění směrnice 2009/29, svědčí o podstatnosti uvedeného dílčího cíle v systému obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
- 51 Konkrétně, pokud jde o přechodná pravidla pro přidělování bezplatných povolenek, je třeba uvést, že bod 23 odůvodnění směrnice 2009/29 rovněž stanoví požadavek co nejvíce omezit narušení hospodářské soutěže ve Společenství. K tomu účelu se stanoví, že přechodné přidělování bezplatných povolenek musí být prováděno na základě harmonizovaných pravidel Společenství.
- 52 V čl. 10a odst. 1 směrnice 2003/87 zákonodárce jednak trvá na požadavku úplné harmonizace, když stanoví, že „Komise [přijme] prováděcí opatření k [plně] harmonizovanému přidělování povolenek [ve Společenství]“, a jednak zákonodárce naznačuje Komisi, podle jakých kritérií musí být harmonizace provedena, tedy v podstatě na základě referenčních hodnot pro jednotlivá odvětví a dílčí odvětví.
- 53 Stanovením takové metody přidělování bezplatných povolenek, plně harmonizované na základě odvětví, zákonodárce konkretizoval zásadní požadavek co nejvíce omezit narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.
- 54 Komise tedy nemůže – aniž by se dopustila porušení uvedeného požadavku, a tudíž změnila podstatný prvek směrnice 2003/87 – stanovit pravidla přidělování bezplatných povolenek, který by nebyl plně harmonizován na základě odvětví.
- 55 Není přitom pochyb o tom, že pokud by Komise do rozhodnutí 2011/278 zavedla ustanovení umožňující přidělení bezplatných povolenek určitým podnikům v případě „nepřiměřené zátěže“ v důsledku zavedení odvětvových kritérií stanovených uvedeným rozhodnutím, bylo by to v rozporu se zásadou harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na základě odvětví, neboť by to nutně znamenalo přístup, lišící se případ od případu, založený na zvláštních a individuálních okolnostech vlastních jednotlivým provozovatelům dotčeným takovou „nepřiměřenou zátěží“. Takové ustanovení by tudíž měnilo podstatný prvek směrnice 2003/87 a tím by zpochybňovalo systém, který uvedená směrnice zavádí.
- 56 Za těchto podmínek se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 50 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise byla oprávněna na základě čl. 10a odst. 1 směrnice 2003/87 takové ustanovení zavést.
- 57 Tento závěr nelze zpochybnit výrazy „co nejvíce“ a „v zásadě“ použitými v čl. 10a odst. 1 třetím a čtvrtém pododstavci směrnice 2003/87. Ačkoli uvedené výrazy dávají Komisi jistý prostor pro posouzení při určování referenčních hodnot *ex-ante* v případech, kdy nelze použít referenční hodnoty vypočtené na základě produkce, nemají za cíl poskytnout Komisi možnost odchýlit se od zásady harmonizovaného přidělování povolenek na základě odvětví. Navíc kontextuální analýza uvedených výrazů umožňuje potvrdit, je-li třeba, výklad, podle kterého se stanovení referenčních hodnot *ex-ante* musí udělat „podle odvětví a dílčích odvětví“, neboť to jsou slova použitá v čl. 10a odst. 2 směrnice 2003/87.

- 58 Tribunál tudíž nesprávně zamítl žalobu společnosti DK Recycling na základě předpokladu, podle kterého mohla Komise v souladu s právními předpisy přijmout ustanovení o přidělování bezplatných povolenek v případě „nepřiměřené zátěže“, místo toho, aby se omezil na uvedení, že Komise v žádném případě nebyla k přijetí takového ustanovení příslušná.
- 59 V důsledku toho musí být přijat návrh nahradit odůvodnění.

K opodstatněnosti kasačního opravného prostředku

- 60 Z výše uvedeného vyplývá, že důvody, kterými společnost DK Recycling vytýká Tribunálu, že nekritizoval neexistenci – v rozhodnutí 2011/278 – ustanovení o přidělování dalších bezplatných povolenek v případě „nepřiměřené zátěže“, jsou neúčinné a musí být odmítnuty.
- 61 Dále co se týče argumentace společnosti DK Recycling týkající se protiprávnosti směrnice 2003/87 v rozsahu, v němž nepředvídá takové ustanovení, i za předpokladu, že by společnost DK Recycling – jak tvrdí – namítla protiprávnost směrnice 2003/87 před Tribunálem, ze spisu týkajícího se písemné části řízení před Soudním dvorem plyne, že tento důvod v rámci kasačního opravného prostředku vznesla poprvé v replice a nikoli v návrhu na zahájení řízení.
- 62 Přitom čl. 127 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, který se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě článku 190 uvedeného řádu, stanoví, že nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.
- 63 Taková výjimka nemůže být uplatněna na důvod předložený společností DK Recycling v replice v reakci na poznámku, kterou se Komise v odpovědi na kasační opravný prostředek omezila na konstatování – aniž předložila novou právní či skutkovou okolnost –, že legalita směrnice 2003/87 nebyla v kasačním opravném prostředku zpochybněna.
- 64 Žalobní důvod vycházející z protiprávnosti směrnice 2003/87 musí tedy být prohlášen za nepřijatelný.
- 65 Kasační opravný prostředek je proto třeba zamítnout.

K nákladům řízení

- 66 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.
- 67 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jež se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 68 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelky neměly ve věci úspěch, je třeba jim uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **Společnost DK Recycling und Roheisen GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

Podpisy.